

TĂCERI DE TOAMNĂ

ligia dalila ghinea

Editura MAGIC PRINT
Onești, 2019

CUPRINS

TE AȘTEPT.....	7
DOR DE MAMĂ.....	8
ABRUPTĂ.....	9
ÎN DECOR.....	11
PLANTUROASĂ.....	13
NESOMN.....	15
O DULCE ELEGIE.....	16
OCTOMBRIE.....	17
DRAPUL.....	19
DOINĂ MARAMUREȘEANĂ.....	20
SURÂDEM.....	21
PE NISIP.....	22
RĂSARE LUNA.....	23
AUTUMNALĂ.....	24
IZ DE VARĂ.....	25
DE SINGURĂTATE.....	26
NELINIȘTE.....	27
ÎN POEZIE.....	28
TOT MAI ALBASTRE.....	29
AICI.....	30
INSISTENT.....	31
PARFUM.....	32
ANOST.....	33
TIMP.....	34
ÎN MAI.....	35
DE SÂNZIENE.....	36
PE ȚĂRM.....	37
PÂNĂ AI SĂ VII.....	38
SUB UMBRELĂ.....	39
SPRE SOARE.....	40
ÎN NOAPTE.....	41
RECE.....	42

CÂNTEC DESPRE TINE	43
CLIFE.....	44
PLACID.....	45
VÂNTUL.....	46
CU FLORI DE MAI.....	47
FRUMOS.....	48
SEARĂ FRUMOASĂ	49
LUMINĂ	50
ANTIPOEZIE	51
GÂNDUL	54
SEARA	55
CU LUMINĂ	56
CLIPA	57
DE TOAMNĂ.....	58
SUFLETUL.....	59
ÎN MUNȚI	60
TU	61
FLORI DE ROUĂ.....	62
CU TINE	63
CUVINTE	64
TÂRZIU	65
TIMP	66
STĂRI.....	67
SFÂRȘIT DE ANOTIMP	69
UNEORI.....	70
CLIPA	71
ABIS.....	72
FULGII	73
VERS DE FLUIER	74
REGĂSIRE.....	75
DRUM TAINIC	76
ÎN NOI.....	77

DE-AȘ FI ARTIST	78
DOR.....	79
ÎNTRE NOI.....	80
RETORICĂ.....	81
DIN GENUNE	82
PORT DOR.....	83
SUAV.....	84
ÎN STRIGĂT	85
MAI ȘTII?.....	86
IARNĂ ÎN CUVÂNT.....	87
CUVÂNT DE DOR	88
OGLINDĂ	89
PERFECT.....	90
SĂRUT	91
SOARE	92
TE-AȘ STRIGA	93
MUGURI.....	94
ÎN GRĂDINA MEA.....	95
A PRIMĂVARĂ	96
GENELE LUMINII.....	97
NU-MI LUA.....	98
FLORI DE ÎNGER.....	99
DIN GENUNE	100
ÎN OGLINDĂ.....	101
SUBLIME.....	102
SUFLETE SPRE SOARE.....	103
ÎN ZORI	104
MI-E DOR.....	105
DE CE?.....	106
SUFLET ȘI TRUP	107
CIOARA.....	108
SENIN.....	109

ÎN TRE BRAZI CĂRUNȚI	110
MI SE PARE	111
CLIPA STACOJIE	112
ÎN ÎMBRĂȚIȘARE.....	113
ÎN TRUP.....	115
ȘI	117
ERAM TINERI.....	118
ÎN SĂRUT.....	119
FRIG.....	120
ALB	121
ZĂPEZI.....	122
CERUL.....	123
A NINS.....	124
E IARNĂ.....	125
GÂND DE AN NOU.....	126
ÎN NOI.....	127
CÂNT.....	128
CU ȘAPTE COJOACE	129
LIBER.....	130
RUGĂ	131
TĂCERI DE TOAMNĂ.....	132
AZI, ÎN CÂNTEC	133
PETALE	134
POEZIE.....	135
REPERE BIOBIBLIOGRAFICE	137
CUPRINS	145

© Editura Magic Print Onești
Editură recunoscută de Ministerul Educației Naționale prin
Consiliul Național al Cercetării Științifice din Învățământul
Superior (CNCSIS) - Cod 345.

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

GHINEA, LIGIA-DALILA

Tăceri de toamnă / Ligia Dalila Ghinea. - Onești : Magic Print, 2019
ISBN 978-606-622-442-0

821.135.1

Reproducerea integrală sau fragmentară, prin orice
formă și prin orice mijloace tehnice, este strict
interzisă și se pedepsește conform legii.

Răspunderea pentru conținutul și originalitatea
textului revine exclusiv autorului/autorilor.

TE AȘTEPT

Te aștept ca să vii într-o toamnă cu soare,
Cu tine să-mi vii, cu iubire-n sărut,
Pe umăr să-ți cânt, în șoapte carnale,
Lumina din gând și tâmpla de dor,

Amestec de noi, în iubire înserare,
Ce trecem răsând printre poalele ierbii,
Cu roua din flori, cu sufletul zbor,
În freamăt de-aripă, ce-n vis stă ascuns.

Te-aștept ca să vii, într-o toamnă în floare,
Să pot să mă pierd cu tine, spre soare,
Să simt că irup simfonii în cuvânt,
Vioară să-mi fii, iubire, să-ți cânt...

Te-aștept... ca să vii, cum știi numai tu,
Cu patimi aprinse, cu dor în sărut.

DOR DE MAMĂ

Mi-ai sărutat surâsul și lacrima de dor,
Ai stat la căpătâi, în nopțile mai grele,
Mi-ai spus ca să dau sens iubirii, vieții mele,
Ai alinat în trup, durerile ce dor,
M-ai învățat să cânt, când aș fi vrut să mor...

Acum ne-aștepți acasă, la tine în pridvor,
Ca să vorbim de tata, de noi și de copii,
De toate ce-s prin lume, pe care nu le știi,
Dar nu venim, măicuță, și dorul ți-e mai dor,
În toamna ce-ți așterne, în trup bătrân, fior...

Tu, iartă-ne, măicuță, să-ți fie mai ușor!

ABRUPTĂ

Abruptă vestea crudă
mi s-a înfipt în gând,
Și clipa sugrumată
îmi zace în cuvânt...

Din umbra lui bizară,
zidită ca-n mormânt,
Se întrupează iară,
și-n noi, și pe pământ,
În cântecul din glas,
din toamna ce-a rămas...

Vibrând cu palizi muguri,
încet, încet, te scuturi,
Copac cu frunze multe,
de ploaia de pe munte,
Și brațele ți-s reci,
de toamne gri și seci...

De zile fără soare,
în trup, lumina-ți moare,
Defunct și eunuc,

zaci singur ca un cuc,
Copac fără de viață
Te-ai estompat în ceață...

Stai trist, fără de noi
și putrezești în ploi,
În noaptea care-ți vine,
livid tot cânti în mine..

ÎN DECOR

Am să port în păr, în loc de busuioc,
Mângâierea ta de iasomie,
Și la ureche, azi îmi pun
nu cercei de smarald,
nici safire, nici perle,
ci șoapte din tine,
revărsări de lumină,
de gânduri de sfânt.

La gât îmi voi prinde în salbă,
săruturile tale, din veri însorite,
cu nisipul fierbinte și buze arzând,
iar brățări îmi vor fi insolite, la mâini,
atingeri suave de zbor de argint,
din aripile tale de înger.

Apoi îmi voi înveșmânta trupul întreg
cu îmbrățișările tale,
nu îl voi înveli cu vâl din voal arămiu,
în amurg cu iluzii plictisite în zare.

Și la glezne-mi voi prinde
funde din petalele vieții în roz,
scuturate zi de zi,
din pomul cu flori,
nu cu pene de cocori.

Așa am să ies în lume,
în acest anotimp,
cu scutul iubirii din noi,
din cap până în picioare,
când viața mă strigă într-un
monoton amurg,
cu cântec de corb,
cu zâmbete sterpe, suflete aride și
priviri goale, întoarse din drum,
peste umeri pigmeu, de nepăsare sau de dor.

Astfel, am să pot să trăiesc mai ușor,
în orice dezolant decor,
purtând un parfum de iubire
cu zbor!

PLANTUROASĂ

Ploaia planturoasă plânge,
Cerul peste noi se frânge,
Când grădinile se sting,
Din nori lacrimi se preling.

Plouă-n parcuri, pe alei,
Pomii-mi par umbre și ei,
Băncile au rămas pustii,
Fără zvonuri de copii.

Ploaia nu mai vrea să plece,
Și-n gând mi se face rece,
Nici să tacă nu mai vrea,
Zace-n noi, cu vreme rea.

Plânge ploaia planturoasă,
Că a fost cândva frumoasă,
Iubită, mult adorată,
Dar acum cântă uitată.

Zace zarea cenușie,
De vremea ce va să vie,
Și mi-e frig în toamna mea,
Să am unde, aș pleca.

Cerului îi scriu un cântec,
De-aș putea chiar un descântec,
Poate ploaia s-ar opri,
Lumina nu mi-ar muri.

Pe aleile cu soare,
Cântece, vis și culoare,
Iubirea ne-ar înflori,
Dacă ploaia s-ar opri.

NESOMN

IN MEMORIAM ION DIACONU

Ce seară sură și pustie,
Ce tristă lacrimă târzie
Și ce nesomn îmi este somnul...

O, Doamne, ce tăcere ca-n cavou
Și-n mine plânge un ecou,
Înăbușit și mut mi-e gândul...

Se surpă-n umblet, fără vlagă, glasul,
În noapte, nu știu unde îmi e masul,
Aș vrea să nu mă rătăcesc...

O, Doamne, câtă suferință încape,
În trupul ce-n zadar se zbate,
Și nimeni nu mai e pe aici...

Ce tristă seară și pustie,
Ce lungă noapte, o stihie
Și umbre vechi mă năpădesc...

Întomnase ora, clipa,
când își stinsese aripa,
Din privirea augmentată,
rămasă nesărutată,
Zburase toată lumina,
păsării de pe colina,
Satului ce tace-n gânduri,
când plâng ploile pe câmpuri,
Șiruri, șiruri, lacrimi mari,
iar din codrii seculari,
Răzbate murmur de dor
sau cântul izvoarelor.

Sucombuse clipa, ceasul,
când pasărea-și frânse glasul...

OCTOMBRIE

Pe cerul imaculat,
infinit de albastru,
o pasăre albă plutește,
albatros,
în decor montan,
departe de mare,
de soare...

Ca și noi,
rătăcește în drumul spre casă
să renască dintr-o altă cenușă,
pe alte valuri sau într-o poiană
ori pe creste de munți,
ce sfâșie norii de veacuri bune...

Își caută visul, poate,
sau fuge de marinarii
ce frâng aripile,
ca apoi să rătăcească de suferința păsării,
ce nu mai poate să zboare pe mare,